

AS FERREÑAS

(En vivo e
en directo)

Texto de Paula
Carballeira

Ilustracións
de Nuria Díaz

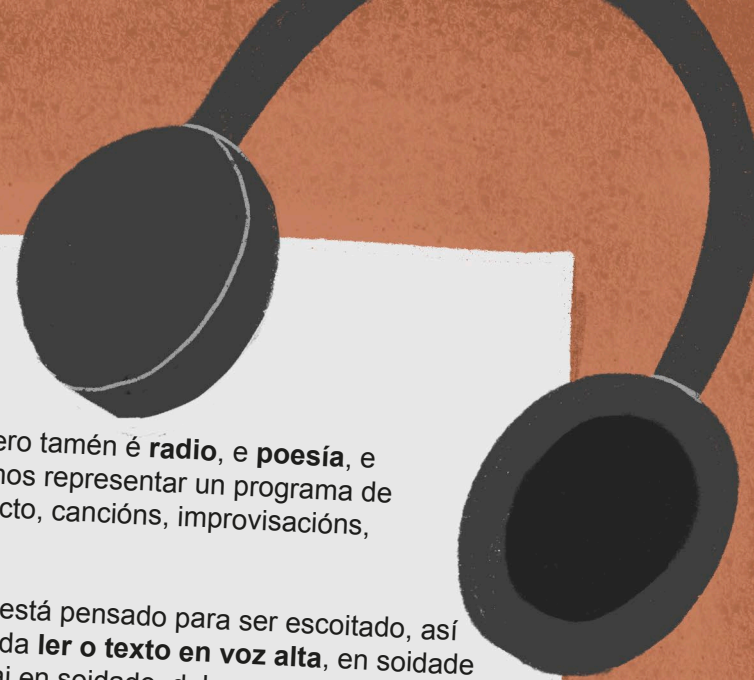
REAL
ACADEMIA
GALEGA

Deputación
DA CORUÑA

Primavera
das Letras
2025

Aviso da autora:

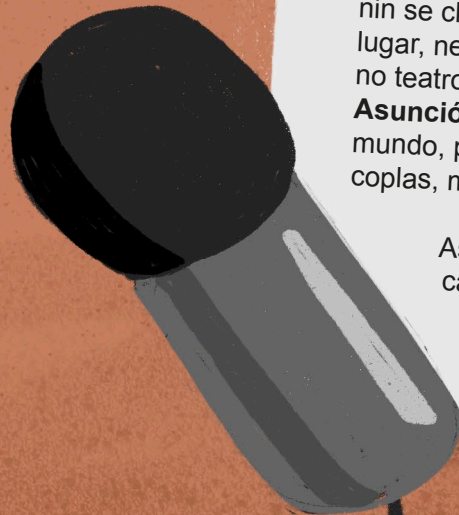
Este texto é **teatro**, pero tamén é **radio**, e **poesía**, e moitas outras cousas. Imos representar un programa de radio con música en directo, cancións, improvisacións, piques e aturuxos.

Un programa de radio está pensado para ser escoitado, así que esta autora recomenda **ler o texto en voz alta**, en soidade ou en compañía. Se se fai en soidade, debemos ter coidado, porque a xente asústase con facilidade cando ve alguén falando en alto cun público imaxinario. Se se fai en compañía, alén de ser máis divertido, cada personaxe ten a súa voz propia, e iso é moi importante, ter unha voz propia coa que dicir o que pensas, tamén cantando.

Un programa de radio en vivo e en directo quere dicir que hai persoas vivas que o están facendo diante dun público vivo. Non importan as idades de ninguén, nin de onde veñen nin onde van, nin se chove, trona, ventea ou vai sol. O importante é que nese lugar, nese momento, todo é posible, porque se volve teatro, e só no teatro podemos conversar con **Adolfina, Rosa, Eva, Prudencia, Asunción, Manuela e Teresa**, que xa non teñen os pés neste mundo, pero gardámolas na memoria, igual que elas gardaron as coplas, músicas e cantigas doutros tempos.

As palabras viaxan no vento, métese por calquera oco en calquera lugar, entran polas orellas e fannos imaxinar.

Comecemos.

ESCENA 3:
AS CANTAREIRAS
MÁIS FAMOSAS
DO SEU TEMPO

ESCENA 3: AS CANTAREIRAS MÁIS FAMOSAS DO SEU TEMPO

*Como na radio e no teatro
todo o pode a imaxinación, as
CANTAREIRAS DAS LETRAS
aparecen diante dos ollos do
público.
Preséntanse.*

CANTAREIRAS:

Aquí vin, aquí cheguei,
aquí me mandaron vir.
Aquí está o meu corazón
se o queres recibir.

Son Manuela desde Mens,
veño ben acompañada
por Asunción e Teresa
para facer a foliada.

Somos Adolfina e Rosa,
chegamos desde Cerceda.
Tía e sobriña famosas
e aínda moito nos queda.

Eu son Eva Castiñeira
e fun nacer en Muxía.
Xa cantaba de pequena
no baile e na romaría.

Aquí estamos nós as sete
de entre toda a veciñanza,
no nome de moitas outras
que vivimos na lembranza.

Acaban de cantar.

CANTAREIRAS:

Bótalle un baile, Teresa!

Tocan a pandeireta e Teresa baila.

FERRESÉS, FERREQUÍN, FERRETER e FERREPRÍN aplauden entusiasmadas. FERRECAR e FERRESEGUN fican abraiadas.

FERREQUÍN:

Funcionou! Trouxémolas de volta.

FERRETER:

Xa o sabía eu.

FERRESEGUN:

Ai, ai, ai, ai!

FERRECAR:

E dixeron que estaban vivas!

FERRESÉS:

Dixeron que estaban vivas na lembranza.
Nós lembrámonos delas e apareceron.

FERRETER:

Puxemos as súas voces e viñeron...

FERRECAR:

...desde o Outro Mundo!

FERRESEGUN:

Ai, mimadriña!

*FERRESEGUN E FERRECAR
buscan un lugar onde agocharse.
FERREPRÍN achégase ás
CANTAREIRAS.*

FERREPRÍN:

Ola! Eu son a Ferreña de Primeiro, encantada de coñecelas. Poden chamarme Metálica.

PRUDENCIA:

Eu son Prudencia, tanto gusto, que non me presentei na cantiga.

EVA:

Perdoa, dixeches que eras unha ferreña?

FERRESÉS:

Chamámonos así, As Ferreñas. Facemos música, radio e poesía.

ROSA:

Mira, tía, coma nós.

ADOLFINA:

Si, nena, pero elas son máis novas.

FERREQUÍN:

Moito máis novas. Poderíamos ser as súas bisnetas.

FERRETER:

Ou tataranetas. Ou tataratataranetas.

FERREQUÍN:

Non te pases.

ASUNCIÓN:

E aturuxades ben forte!
Escoitámosvos desde o Máis Alá.

FERRESEGUN:

Vedes? Son pantasma!

MANUELA:

Temos corpo e temos voz. No teatro todo é posible.

EVA:

Seguimos coa foliada?

TERESA:

Para iso nos chamaron, non?

FERRESÉS:

Tiñamos moitas ganas de coñecelas e de que soubesen de nós.

ADOLFINA:

E quen sodes vós?

ROSA:

As Ferreñas, tía, xa nolo dixeron.

ROSA:

Pero as ferreñas están nas pandeiretas, e aquí hai moita xente e pouca pandeireta.

FERREQUÍN:

Porque somos cantareiras do século XXI.

ASUNCIÓN:

E iso que ten que ver?

FERRETER:

Que lle damos á tradición outro xeito, outro aire.

MANUELA:

A nosa maneira de cantar e de bailar gustaba moito, eh?

TERESA:

Sobre todo a miña. (*Ri, pillabana*)

EVA:

Eu fun a primeira pandeireteira que subín a un escenario cun grupo folk galego famosísimo na época.

PRUDENCIA:

As Pandeireteiras de Mens viaxamos por Europa e por América.

ROSA:

E a miña tía e mais eu improvisamos que dá xenio. Verdade, tía?

ADOLFINA:

Verdade, sobriña.

FERREPRÍN:

Pois nós tamén.

FERRESÉS:

Nós tamén que?

FERREPRÍN:

Nós cantamos, improvisamos e de todo.

ASUNCIÓN:

Se non o vemos, non o cremos.

FERRETER:

Dálle aí.

FERREPRÍN:

Dálle ti.

FERREQUÍN:

(*A FERRECAR e FERRESEGUN*) Non sexades caguiñas e vide axudar.

FERRESEGUN:

Ai, ai, ai, ai, ai!

FERRESÉS:

(*Agarrando a FERRESEGUN*) Vamos! Mortas ou vivas vannos escoitar.

REAL
ACADEMIA
GALEGA

Primavera
das Letras
2025

primaveradasletras.gal

Deputación
DA CORUÑA